

ВЕЛИКА СРБИЈА

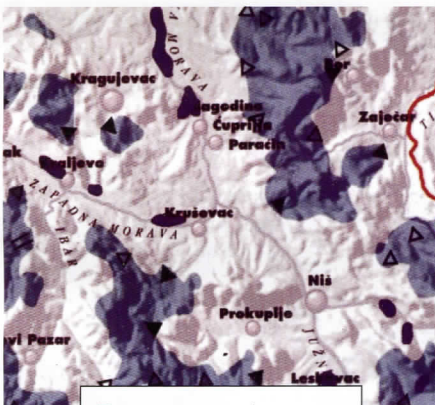
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА ЋИЋЕВАЦ

2005. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVI БРОЈ 2263

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РАЗВОЈНИ ПЛАН СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЋИЋЕВАЦ

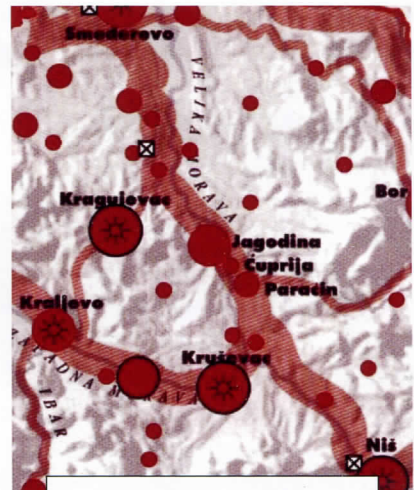
У делу развоја индустрије најпре треба формирати савет при скупштини који ће пратити приватизацију постојећих предузећа. прво, зато што постојећа друштвена предузећа треба приватизовати тако да буду заштићена максимално права запослених да не би дошло до масовног отпуштања, затим, да се обавезно инсистира, како на наставку рада тако и на улагању у развој у сваком предузећу понаособ, као и у развој основних инфраструктурних капацитета на које се повезују та предузећа, као и његови запослени

Резерве дубоких и површинских вода

Приоритет треба да буду путеви, струја, вода, канализација, станови, сметлишта, уређење града превенствено на бази еколошких принципа и друго. Ту је неопходна сарадња са агенцијом за приватизацију при налажењу будућих компанија купца наших предузећа. Већи део средстава од продаје тих предузећа треба да припадне локалној самоуправи како би од тих средстава могла држе да се развија у другим правцима. Та средства која припадну

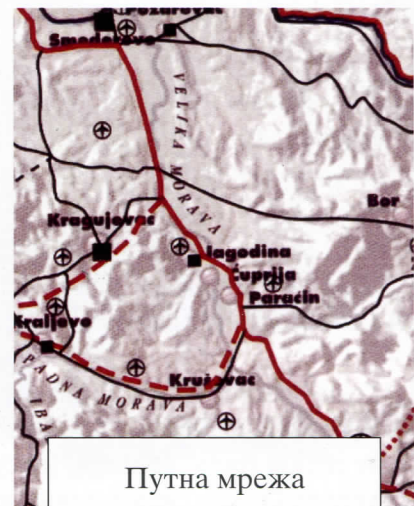
локалној самоуправи треба да буду иницијална средства за улагање у припреми и остварењу услова за развој индустријских капацитета на територији наше општине.

Индустријски центри

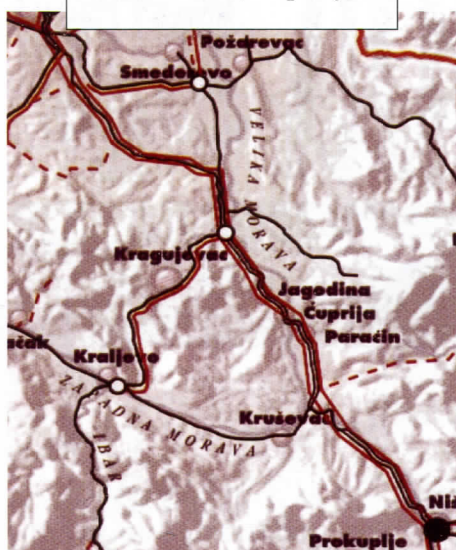
КОМУНИКАЦИЈЕ СУ НАША ПРЕДНОСТ

Наша општина има изузетно повољан положај у централној Србији друшки чвор Појате, регионални пут преко Краљева који повезује овај део са црногорским приморјем, железнички чвор у Сталаћу који чини везу између ова два чвора, општински центар а у блиској будућности и железнички чвор из кога ће се издвајати колосек за Зajeчар. То би нашу општину чинило једном од раскрсница свих путева. Наша општина, као раскрсница поменутих путева, има велике предност за развој индустријских капацитета. Али нажалост до сада она има само једну локацију, донекад изграђену.

Путна мрежа

Железница Србије

Дневно кроз седиште општине Ћићевац прође између 1000 и 3000 возила. Нека сваки десети возач зауставно потроши 100,00 динара то би био за нашу општину значајан приход. То би био месечни приход од 300–900 хиљада динара. Са просечном маржом 15% то би био веома значајан приход за нашу општину. Уз то ту је и могућност за најмање 10–15 радних места. Ако би се направио целогодишњи “вашар”, односно контејнерске продаје свих пољупривредних производа потребних за свакодневну исхрану, свих осталих “вашарских производа” на потезу од цркве до бензинске пумпе, и то тако да све то буде видљиво у пролазу. Ту би се окретала знатно већа количина новца. и до сада су се заустављала возила из правца Београд за Копаоник или у другим правцима и обрнуто, али сада не постоје такви продајни “објекти”. треба само развести струју, воду, типизирати покретне објекте, организовати комуналну службу за одржавање поменуће трасе, паркинг простор. То би упоредно обезбедило запошљавање још неколико радника.

Такође треба искористити постојећу петљу у Појатама за исте сврхе и то у три правца, према Крушевцу, Краљеву И даље, према Београду И Нишу. Ову постојећу петљу треба што максималније искористити у заједници са Републичким органима, јер је ово Европски пут. Овај комплекс би требао да буде прозор у свет, у будућност укупне привреде општине па и округа.

Локацију коју такође треба максимално урбанистички разрадити и пусти у експлоатацију је пут Ћићевац Варварин у дужини од 6км са леве и десне стране. и то је стратешки правац развоја индустријских капацитета сваколике индустријске прераде, од прераде воћа, поврћа, лековитих трава, до прераде дрвета, метала и осталог. На том потезу је пројектована станица за гасификацију Ћићевца и Варварина, а могуће је провући и индустријски колосек све до велике Мораве, где се у даљој будућности очекује развој речног–робно–транспортног центра. Ово треба удрзати јер се очекује измештање пута Појате–Краљево ван Ћићевца као насељеног места. Уколико би нас то затекло “успаване” онда чемо остати одсечени од наведених правца.

Туристичке транзитне зоне

Испод шљункаре ГП “Велика Морава” биће направљена петља за Ћићевац и Варварин. Развој овог потеза био би моторна снага нашег развоја јер би у том потезу могли да егзистирају разни привредни објекти, а за то треба створити на време услове.

Такође, будућност развоја ове општине лежи и на будућој локацији зоне будућег железничког колосека за Зајечара. Ово је већ разрађено просторним планом Србије. и ту треба бити далековид и ићи у сусрет развојним догађајима и извући максимум у развој града и општине.

Културно–историјске споменике морамо заштити од зуда времена. Такође на потезу пута Град Сталаћ Браљина треба у Мојсињским планинама реновирати оронуте Црквене Православне Објекте и Црквеништа. Све те објекте треба “оживети” јер су вековима на овим просторима. У Град Сталаћ треба такође сачувати кулу “Тодора од Сталаћа” наш вековни поносни споменик.

Поред свега овога наша општина има веома повољне водне терене за развој ловног, риболовног, и извиђачког туризма. У сливу Јужне и Западне Мораве спуштамо се ка коритом Велике Мораве дужином од око 20км. у пределу Покоравља имамо и вештачко језеро, погодно за риболов и друге спортове на води. Изузетан простор око тог језера пружа изузетну повољност за израду кампа који би поред риболоваца могли да користе и извиђаћи из целе Србије па и шире.

У свим наведеним природним ресурсима постоји такође услови за ловни туризам. Такође у том потезу има услова за ваздушни туризам, пошто већпостоји одређене локације за слетање спортских авиона и једрилица

У тесној међузависности са развојем привреде стоји и развој инфраструктуре, која мора да задовољи комуналне и еколошке циљеве, чији развој мора да подржи сви индустријски субјекти као и сви грађани, а то су решавање проблема здраве пијаће воде, уређење и одржавање исправност путева, екологију општине, уређење потока и канала, лоцирање сточног гробља, изградња канализације и свега осталог за потребан Европски развој града и целе општине.

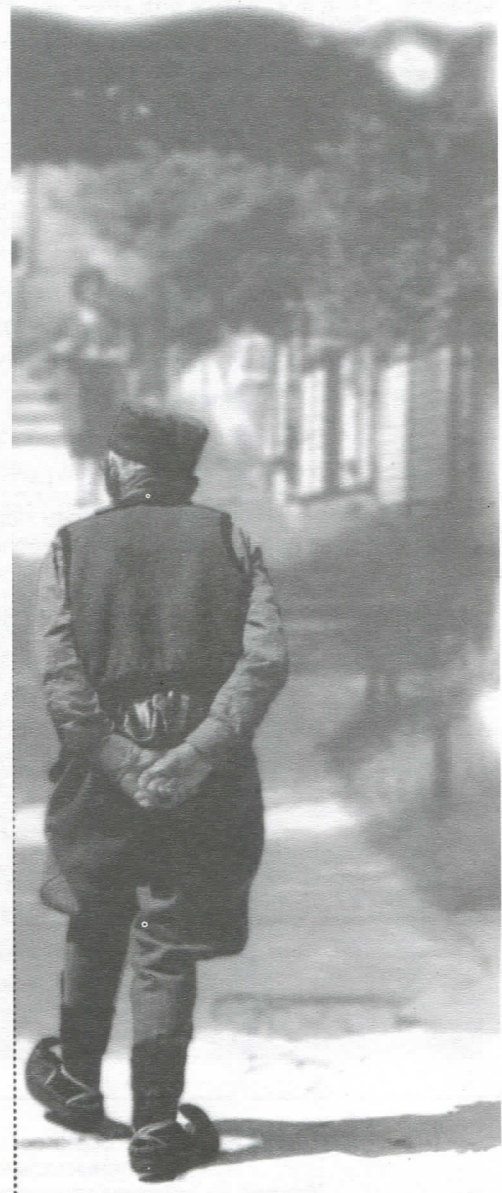
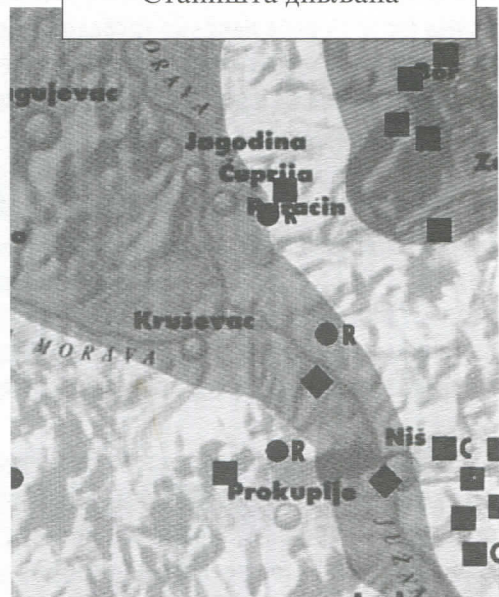
ПОЉОПРИВРЕДА

У историји Српског народа сточарство као грана пољопривреде је имало различите успоне и падове. Историјски гледано нарочито је значајан узгој и извоз свиња у Аустроугарску за време Милоша Обреновића. Тада су свињски производи били стратешки и главни извозни производ Србије. Но како се Аустроугарима није допала Српска политика осамостаљивање и аутохтоности, они су нам увели – први у историји света забележени “Свињски Рат” – дакле царинске санкције на увоз свињских производа из Србије. Али досетљива Српска трговачка и интелектуална елита је пронашла нова тржишта Енглеске и Француске, чинећи Аустроугарске санкције бесмислене, и сами Аустроугари су касније одустали. Дакле, квалитетан стратешки производ увек има тржиште.

После тог времена сточарство – углавном свињарство и говедарство опада или се развија само за потребе народа за прехрану и просту репродукцију.

Тек негде 60-тих година стратегија развоја сточарства као стратешке роде развија Броз (након геноцидног обрачуна са јарчевима) и то увозом супрасних крмача и стеоних јуница из Данске и Француске, а већидуће године Србија извози знатне количине свиња и јунади за Грчку и Италију. Нараста производња толико да је свако село у Поморављу недељно товарило по камион или два јунади. Организују се многе земљорадничке задруге око откупа и кооперације. Све је то трајало до 1980. када производња почиње да опада, разбија се СФРЈ, а Србији се уводе политичке санкције, извоз престаје.

Станишта дивљаћа

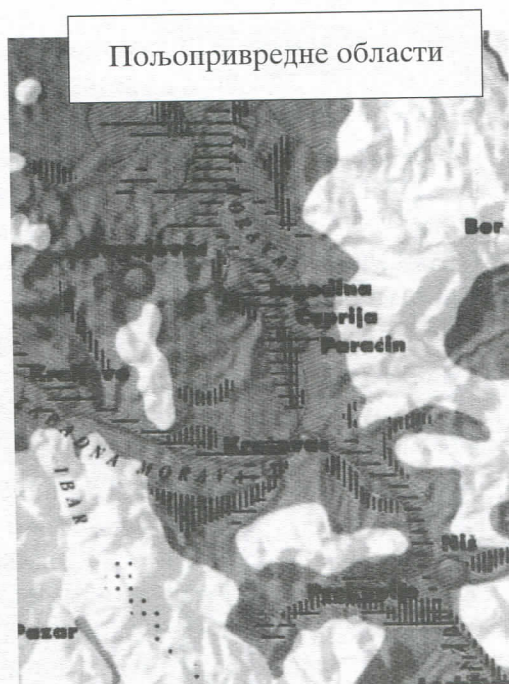

Пут према опадању потпомаже и руководство Републике Србије тоталном забраном извоза стокe нарочито свиња јер је та роба наводно требало Србији за очување социјалног мира а на рачун сељака. Доказ за то су и цене које су малтене биле катастрофалне. За Прасад од 15 до 20 кг, цена кг је била једна марка, што по садашњим ценама износи 20 динара по кг. и башу то време санкција, ми ту робу извозимо за Македонију и Грчку и продајемо за 4 до 5 марака по кг.

Затим, 2000 год. У Паризу на анализи меса из Европе – проглашава се за најквалитетније јунеће месо из регије Шумадије И Поморавља тачније од Смедревске Паланке до Крушевца. Тај резултат квалитета меса цитирам “је због мекоће мишићних влакана” а везано је за начин исхране употребом квалитетне кадасте хране. Таква анализа подстиче трговце из Грчке и Италије, традиционалне купце да се јаве и уложе у нашу земљу за тов 200000 јунади и милион свиња што по нашем предрачуњу износи око милијарду долара и на помалу је створена Српска робна марка (бренд).

Обавестили смо Ветеринарски Факултет у Београду, предочили им све празне капацитете фарми и израчунали да је у исхрани те стокe као и припреме хране, те послове око припреме извоза поменуе стокe било уложено око 100000 људи.

Споменути тов обухвата и рад око саме производње хране но ту треба водити рачуна нарочито о избору, врсти, јер традиционална производња кукуруза и пшенице је доста неисплатива и нерентабилна. За исхрану јунади потребна је велика количина кадасте волуминозне хране за коју у овом тренутку је незаменљив сточни грашак који даје 35000 зелене масе или око 8 до 10 хиљада кг сена ако га пак вршемо добијамо високо протеинско храниво само је однос нешто слабији. Нарочито економско исплативост добијамо ако тим својим производима израђујемо силажу како за свиње тако и за јунад. За концентровано храниво веома добар се показао и тритикале који садржи око 17% протеинске вредности, па уз грашак који садржи око 25% протеинске вредности као и добар садржај аминокиселинских величина можемо да уконтинуујемо добро концентровано храниво. Ова концентрована хранива имају потпуну вредност за тов свиња уз додатак минерала док за јунад и премашују потребне им вредности.

Замишљати будућност Поморавља без јунади и свиња је просто немогуће, нарочито брдски део док је равничарски део уз Мораву догом дан за повртарство. Холандија је иста као Поморавље по квадратним километрима и има 120 сунчаних дана у години док Поморавље 240 а храни целу европску унију зеленишима а нарочито цвећем веровали или не зона од Ћићеваца до Мораве је измишљена за изградњу малих центара за сабирање разних пољопривредних производа, како повртарских тако и воћарских јер је брдски део Поморавља – Ћићевац исто тако погодан за све врсте воћарске производње. Одређени субјекти већ постоје који би у репроматеријалу и финансијски подржали овај наш програм само су битни паритети и уговорене међусобне обавезе. Створен је револуционарни покрет нарочито у сточарству и уз подршку грађана општине Ћићевац ми се искрено надамо да ћемо га у потпуности и испунити. Заокружени циклус готових производа је што се тиче продаје обезбеден како на унутрашњом тржишту тако и на извозу нарочито код већ споменутих земаља где смо се веч и доказали извозом око 10000 грла.

СЛУШАЈ АМО!

Говор командира Прве чете Четрдесетог пешадијског пука, капетана Луке Ђурашковића војницима на дан 26. маја 1940, у Помореки, код Брезовице.
Чета постројена у развијеном фронту, присутни војници.

Слушај амо! Ми живимо у озбиљно доба и сваки од вас знаде зашто сте ту. Сви сте скоро већ старији и жењени људи, ви читате новине, је ли тако? Ако нам ко пружи рат, јебо га отац, ми ћемо га прихватити и ратовати. У том случају, јебо му пас матер, морали би ми да примимо борбу, па макар сви изгинули. То би било од нас часно, је л' тако? Наши суседи Талијани, е то су курве једне. Они, јебо им пас матер, боје се ратовања, а хоће да добију земљу без крви. Они, фукаре једне, кажу да имају право на Далмацију. Јесте, добиће, али курац! Је л' тако? А зар ми немамо право на Трст, Истру и друге наше крајеве?! Па дабоме да имамо! Сада се праве пријатељи, а сутра напали би нас, курве једне! Је л' вам то јасно? Јебо им пас матер, само нека дођу, послаћемо их у пизду материну!

Друго: ми, јужни Словени, били смо и јесмо најбољи војници Европе. Је л' тако? Дабоме да је тако и тако треба да буде!

Мусолини је доста учинио за Италију. Он је много дао Италијанима али их никада неће начинити храбрима, макар им курац дао, неће

моћи да им да срце јуначко. Је л' тако? Је л' вам јасно? Е друго кажу Талијани. Они велу: код нас је све моторизовано. Наши су митраљези ФИАТ, наши су тенкови ФИАТ, наши су авиони ФИАТ и шта све ја знам... у пичку материну.

Знамо ми то, али је у њих и срце ФИАТ, јебо их свети Јероним на небу. Само има једно: они нас не знају, пичка има материна! Је л' тако? Дабоме, баш тако, и тако треба да буде. Друго: хоће да нам буду куратори, да гарантују наше границе, пизда им материна! Талијани, и ко зна који курци Немци, Енглези, Јапанци, Кинези и други, па чак и Друштво народа! А шта се нас тичу њихове гаранције, пизда им материна! Знамо ми шта су то гаранције. Курац гаранције! Јебо им пас матер, гаранцијску и кураарску!

Друго: Сви ви знате да се наша војска најбоље храни. Је л' тако? Е, кад је тако, онда храна треба да буде још сто пута боља. Имамо куваре, јебо им пас матер, још и не ваљају. Па добро, где су ти кувари, јебо им пас матер, свима одреда? Дежурни, дедер зовни ми куваре, пизда им материна...

Па добро, кувари, јебо вас свети Јероним на небу, послаћу вас све да терате митраљезе у брда, у пизду материну, па да видимо да ли ће храна бити боља и... Јебо вам пас матер куварску! Је л' тако?

(Кувар Тробоц се јавља: "Али, господине капетане, из гриза се не море...").

Куш, ништа те нисам питао. Марш у пизду материну! Јебо ти пас матер куварску! Кад те распиздим, претворићу те одма у митраљез.

Друго: Где је ту онај кога су убиле гађе? Ај, гу је! Е, баш тебе ћу послати на Талијане, јебо те митрополит! И ти си ми курчев војник" Убиле те гађе... Слушај амо и шта се смејеш? Сви ви знате да има и других којима се хоће наша земља, пизда им материна! Ено горе оне циганске курве кажу да им припада Срем, Банат и Барања. Па добро, пизда им материна татарска, што не доћу да узму (п)ола Славоније и Хрватске, јебали их њихови грофови, јебо пас матер њима и Хортију и Телекију и грофици Марици!

Друго: Је л' идете ви онако, преко ноћи, мало у Домжале? А? Знам ја вас добро. Све ја знам, је л' тако? Е, видите, то не сме тако да буде. У нас постоји преки суд, па ту нема више шале. Одма' те стрељају, јебо те фараон... да ли ви мислите тако?... Ево -иде ти командир тамо негде у пизду материну, водници шта ја знам где, јебо их Бог, монако ништа не ваљају, поднаредни-

ци седе у кафани, а ви -у Домжале. Па ти сад лено доћу Талијани, пизда им материна! Како би то све изгледало и како би нас fino удесили...мајку им жицарошку! Па то не сме да буде. Је л' вам јасно? Не може то тако код нас да буде, како је било код Чеха. А, јок...Ето и то су курве које се уопште не боре, него само полагају оружје, кукавице, јебо им пас матер и њима! Па ево и Пољаци, јебо их свети Јероним, борили се...борили, а њихова господа министри -туп у авионе, беже курве авионима право у Париз. Ништа мање у пизду материну, да тамо тобоже владају, али само коме, пичка им мајчина! У нас не сме да буде тако и не може да буде тако, наравно.

Друго: Није то све што сам вам казао. Ама сви ви знате, па ви сте паметни људи. Ијини сте по свету и сигурно сте видели лепу варош Темишвар? Е, видите, кажу Румуни, јебо их Бог отац: "То је наше!" Па добро сад, пичка му материна, шта је онда наше?! За који смо красни ми онда овде и шта ми да бранимо, кад ништа није наше? Пизда им материна! Па што ми плаћамо толики порез, кад је ово туђе? Је л' тако? Онда од нас неће добити нико ништа! Даћемо им курац тврд, и то тврд за много година. Нека доћу, ако су јунаци, а ми ћемо с њима право у пизду материну, преко Драве и Саве, па макар сви изгнинули! Је л' тако? Је л' вам јасно? Е, па дабоме да јесте, јер друкчије не може и не сме да буде. Наравно! ... А сад, воднице, дајљудима вољно!

(Због могућности напада фашистичке Италије на Југославију маја 1940 извршена је делимична мобилизација југословенске војске с концентрацијом трупа у Словенији. Смотри борбене спремности присуствовали су и страни војни аташеи и новинари. Приликом обиласка ниже наведеног пука, стенографисан је говор капетана Ђуранковића одржан војницима, сачуван у Архиви САНУ. Капетан је погинуо током Другог светског рата).

